

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 16-01-452 ימפולסקי נ' היי. קיו. בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם הבכיר צחי אלמוג

התובעת ליאור ימפולסקי

נגד

הנתבעת היי. קיו. בע"מ

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. זוהי תביעה לתשלום פיצויים בסך 1,000 ₪, בשל משלוח הודעה פרסומית למכשיר הסלולארי
- 4 של התובעת, ללא הסכמתה (לטענתה), וזאת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת
- 5 (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן – החוק).
- 6
- 7 2. התובעת טוענת כי ביום 1.1.2016 בשעה 11:11 קיבלה מהנתבעת הודעת SMS למכשיר
- 8 הסלולארי שברשותה, בניגוד להסכמתה.
- 9
- 10 3. הנתבעת טוענת, לעומת זאת, כי יש לדחות את התובענה ולחייב את התובעת בהוצאות, מאחר
- 11 והתובעת נוהגת בחוסר תום לב והחסירה פרטים בתביעה, שכן, הקשר בין הצדדים נוצר
- 12 כאשר התובעת הייתה תלמידה בקורס פסיכומטרי מטעם הנתבעת, והיא מסרה את מספר
- 13 הטלפון שלה לנתבעת ואף נשלחו הודעות שונות לבקשתה, במהלך הקורס. ביום 1.1.2016
- 14 נשלח לתובעת מסרון פרסומי יחיד, עם הטבה, לה הייתה זכאית התובעת, כמי שהייתה
- 15 תלמידה בעבר אצל הנתבעת. התובעת לא פנתה בעניין לנתבעת קודם להגשת התובענה ואף
- 16 לא ביקשה להסיר עצמה מרשימת הלקוחות של הנתבעת. התובענה הוגשה יומיים בלבד מעת
- 17 קבלת המסרון הנדון.
- 18
- 19 4. עוד הוסיפה הנתבעת כי בנסיבות העניין מתקיים החריג הקבוע בסעיף 30א(ג) לחוק ולפיו ניתן
- 20 לשלוח דבר פרסומת אף ללא הסכמה בהתאם לתנאים המנויים בסעיף, אליהם אתייחס
- 21 בהמשך, וכי ממילא היתה לתובעת דרך לאפשר הסרתה מרשימת התפוצה של הנתבעת.
- 22
- 23

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 16-01-452 ימפולסקי נ' היי. קיו. בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 במעמד הדיון חזרה התובעת על טענותיה, ואמרה כי מעולם לא הסכימה לקבל דברי פרסומת
2 מהנתבעת ומכאן התביעה. יחד עם זאת היא אישרה כי אכן בשנת 2012 נרשמה לקורס
3 פסיכומטרי אצל הנתבעת אולם טענה כי הדבר אינו מקנה לאחרונה זכות לשלוח לה דברי
4 פרסומת.
5
6 לכתב התביעה צורף צילום המסרון ממנו עולה הצעה לקורס אנגלית בעלות מופחתת למי
7 שלמדו בעבר אצל הנתבעת. ההודעה כוללת קישור לאתר הנתבעת.
8
9 הוראות החוק דורשות כי הסכמתו של הנמען לקבלת דברי פרסומת צריכה להיות בכתב
10 ומראש (סעיף 30א(ב)). הנתבעת לא צירפה לכתב ההגנה כל אישור או ראייה כי התובעת
11 הסכימה מראש ובכתב לקבלת דבר פרסומת. אילו זו היתה המחלוקת הבלעדית, ניתן היה
12 לסיים פה ולקבוע כי הנתבעת לא פעלה כנדרש בדיון.
13
14 אלא שבנסיבות המקרה זה לא זו המחלוקת העומדת לדיון כי אם הוראות סעיף קטן ג' לחוק,
15 עליו מסתמכת הנתבעת, הקובע כך:
16
17 (ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן
18 אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:
19 (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן
20 לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת
21 מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
22 (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך
23 כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
24 (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים
25 בפסקה (1).
26
27 הנתבעת מבקשת לסמוך על כך כי בעבר היתה התובעת תלמידה אצלה ולכן היא היתה רשאית
28 לשלוח מסרון גם ללא הסכמה. אכן, התובעת עצמה הודתה בכך כי היתה תלמידה בעבר של
29 הנתבעת, אולם לטעמי לא די בזה על מנת לעמוד בתנאי הסעיף.
30
31 כפי שניתן לראות מלשונו של ס"ק ג', הרי שסעיף זה אינו קובע דרישת הכתב, כפי שקובע
32 ס"ק ב' ובהחלט ייתכן כי הסכמת הנמען יכולה להנתן גם בעל פה. עניין לנו איפוא, בממצא
33 שבעובדה (הסכמת הנמען), ובמילים אחרות שאלה האם הובאו ראיות להוכחה כי נתמלאו

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 16-01-452 ימפולסקי נ' היי. קיו. בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 כל תנאי הסעיף. לא למותר לציין כי הנטל להוכיח את כל תנאים במצטברים שבסעיף הוא על
2 הטוען להם, ובדרך כלל יהא זה המפרסם, וכאן - הנתבעת.
3
- 4 11. סבורני כי הנתבעת לא עמדה בנטל זה: הנתבעת לא הביאה אף ראיה כדי להוכיח כי היא
5 הודיעה לתובעת שפרטיה ישמשו למשלוח דברי פרסומת. אמנם אני מוכן לקבל כי הנתבעת
6 עשתה שימוש בפרטי הטלפון של התובעת כדי לשלוח לה מסרים והודעות בנוגע למהלך
7 הקורס אולם ברור כי הודעתו שכאלו אינן בחזקת דבר פרסומת כאמור בחוק. לכן, לא די בכך
8 שהתובעת מסרה את פרטי הטלפון שלה לצורך קבלת עדכונים, והיה על הנתבעת להוכיח
9 בצורה פוזיטיבית כי היא הודיעה לנתבעת בדבר האפשרות לשלוח דברי פרסומת. זאת יכולה
10 היתה הנתבעת לעשות באמצעות עדות של מי מטעמה שטיפלה בזמנו בתובעת בעת שנרשמה
11 בעבר. מאחר ולא הובאה עדות כזו או ראיה אחרת, הרי שלא ניתן היה גם להוכיח כי ניתנה
12 לתובעת הזדמנות לסרב והיא לא עשתה כן.
13
- 14 12. ביני לביני, אף שאין ס"ק ג' דורש כי ההסכמה תהא בכתב, משמע שדרישת הכתב היא
15 קונסטיטוטטיבית, הרי שיש להניח כי הנתבעת מנהלת רישום של תלמידיה לרבות מספרי
16 הטלפון שלהם. זאת, מן הטעם הפשוט הנעוץ בניסיון החיים, כי אין זה סביר שנציגי הנתבעת
17 זוכרים בעל פה את כל מספרי הטלפון של הלומדים בקורסים מטעמה. לפיכך, יש להניח, אף
18 אם בזהירות, כי לנתבעת רישום כלשהו גם של התובעת, אחרת, לא ניתן להסביר הכיצד היא
19 זוכרת את מספר הטלפון שאליו שלחה לה מסרון מספר שנים לאחר שסיימה את לימודיה
20 כפי שיש להניח שהיא עושה עם תלמידים נוספים. במובן זה, אי הבאת מסמכי הרישום של
21 התובעת אצל הנתבעת או רשומות כלשהן, הינו פגם ראייתי הפועל לחובת הנתבעת שכן ראוי
22 היה, אף אם אין חובה, כי הפעולות המנויות בס"ק (ג) יהיו בכתב, שכן זו הדרך הקלה ביותר
23 להוכיח כי היא עמדה בתנאי הסעיף.
24
- 25 13. יצוין כי אין בידי לקבל את פרשנות הנתבעת לאמור בס"ק (ג)(2). לטענתה, היא נתנה לתובעת
26 את ההזדמנות לסרב לקבל מסרונים בכך שציינה במסרון את מספר הטלפון שלה. אין בידי
27 לקבל פרשנות זו. את האמור יש לקרוא ביחד עם מכלול הוראות הס"ק באופן שמתן
28 ההזדמנות לסרב לקבל דברי פרסומת יש לעשות בעת מתן ההודעה כי הפרטים ישמשו
29 למשלוח דברי פרסומת כאמור בסעיף (ג)(1), לאמור: שבעת ההתקשרות הראשונית יש להודיע
30 כי הפרטים ישמשו למשלוח דבר פרסומת, ולתת הזדמנות לנמען לסרב לכך, עוד טרם משלוח
31 דבר הפרסומת הראשון. אחרת, פרשנותה של הנתבעת תרוקן את האמור בסעיף מתוכן.
32

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 16-01-452 ימפולסקי נ' היי. קיו. בע"מ

תיק חיצוני:

1 14. די שהנתבעת לא הביאה ראיות לעניין ההודעה לתובעת כדי לדחות את טענת ההסתמכות
2 שלה על סעיף קטן ג' ואין צורך לדון בטיב דבר הפרסומת שנשלח, שכן, התנאים בסעיף הם
3 מצטברים. מכאן לשאלת הפיצוי.

4 15. החוק מאפשר לבית המשפט לפסוק בגין כל דבר פרסומת פיצוי שלא יעלה על סך 1,000 ₪.
5 בית המשפט העליון התווה, בשני פסקי דין מרכזיים את השיקולים העקרוניים שיש בהם כדי
6 להנחות את בתי המשפט בבואם לפסוק פיצויים בשל הפרת החוק (ראו: רע"א 2904/14 זיו
7 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ [פורסם בנבו]; רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי
8 (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) [פורסם בנבו]. ואלו השיקולים המנחים:
9

10 לצורך שיגור דבר פרסומת נדרשת הסכמתו המפורשת של הנמען, והעובדה שהלה לא ביקשה
11 מן המפרסם להסירה מרשימת התפוצה אינה מעלה או מורידה לעניין עצם החבות. בבואם
12 לפסוק פיצוי לדוגמה, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק נקודת מוצא,
13 ממנה ניתן להפחית במקרים המתאימים. אין משמעות הדבר שכל אימת שפלוני יפר את
14 סעיף 30א, ייפסק פיצוי לדוגמה בשיעור המרבי הנקוב בחוק, ויש להביא בחשבון את מכלול
15 הנסיבות. על בית המשפט לשקול את נסיבות ביצוע ההפרה הכוללות, בין היתר, את תוכן
16 הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבעת; את הרווח הצפוי לה מן הפרסום (ככל
17 שניתן להעריכו); ואת מספר דברי הפרסומת ששלחה.

18
19 16. מאחר ואין מדובר בנזק, במובנו של מונח זה בדיני הנזיקין, הרי שאין מקום לשיקולי אשם
20 תורם, הקטנת הנזק, נזק מופרז וכו'; ואף בחוק נעשה שימוש במונח "פיצויים שאינם תלויים
21 בנזק" (סעיף 30א(י)). מכאן שלא מצאתי ממש בטענות בעניין זה שהעלתה הנתבעת בכתב
22 ההגנה.

מן הכלל את הפרט

23
24
25
26 17. עיון במסרון שנשלח לתובעת מגלה כי מדובר בהצעה לרכישת קורס ללימוד אנגלית, ומבחינה
27 זו הוא עונה על הגדרת המונח "פרסומת" באותו החוק, שכן, מדובר ב"מסר המופץ באופן
28 מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".
29

30 18. באשר לפסיקת הפיצוי נראה כי ניתן להסתפק בסכום שמצד אחד ישקף את העובדה כי
31 הנתבעת ללא הוכיחה כי פעלה בהתאם להוראות החוק, ואשר יניע אותה לתקן את הטעון
32 תיקון, ומצד שני יש להקפיד שהפיצוי שייפסק לא יעבור את הגבול הדק בין פיצוי שנועד
33 להכווין התנהגות לבין פיצוי עונשי הכולל יסוד של גמול. כן יש לקחת בחשבון כי מדובר
34 במסרון בודד, וכי התובעת הזדרזה הזדרזות יתרה למדי (!) להגיש תביעה לבית המשפט

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 16-01-452 ימפולסקי נ' היי. קיו. בע"מ

תיק חיצוני:

1 יומיים בלבד לאחר קבלת המסרון בלא שניסחה לפנות קודם לנתבעת ולנסות ליישב עימה
2 את הדברים בלא צורך בהליך משפטי.
3
4 19. אשר על כן ובשקלול כל האמור לעיל, מצאתי לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת בתוך 30 יום
5 סך 600₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה. בנסיבות העניין יישא כל צד
6 בהוצאותיו.
7

8 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום מקבלת פסק הדין.
9

10

11

ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ז, 19 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

12

צחי אלמוג, רשם בכיר

13

14

15

16